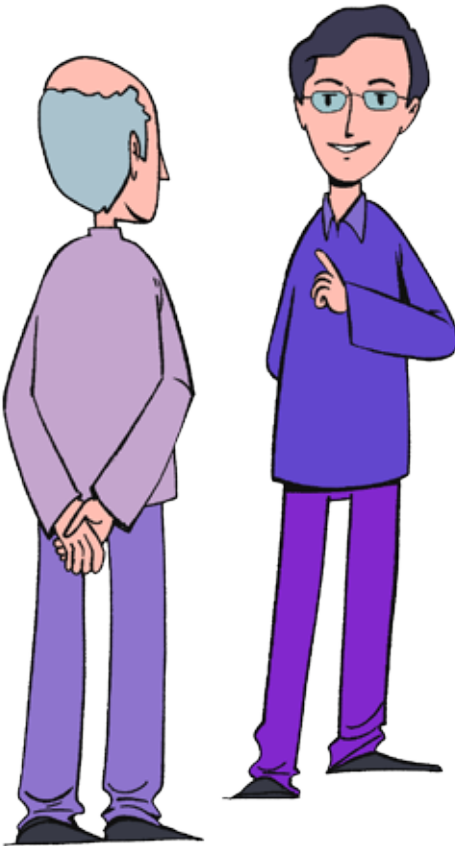

همگام با ستارگان

آیا او را می‌شناسید؟

● آرش رستگار ● تصویرگر: حسین یوزباشی

شاید نزدیک به یک دهه با هم به «دانشگاه شریف» می‌رفتیم و در طول راه با هم گفت‌وگو می‌کردیم. در دانشکده ریاضی هم دفتر کارمان در کنار هم بود. من در دفتر کار خودم کار نمی‌کردم، بلکه در دفتر کار او میز کار خودم را داشتم. طبعاً کلید دفتر یکدیگر را هم داشتیم. موضوع‌هایی که با او درباره آن‌ها صحبت می‌کردیم، از ریاضیات، آموزش ریاضیات و فلسفه ریاضیات گرفته تا تعلیم و تربیت، تعلیم و تربیت نخبگان و ساختار آموزش عالی، و حتی عرفان و تفسیر قرآن را در بر می‌گرفتند. او اولین فرد المپیادی بود که تصمیم گرفت برای تحصیلات دوره دکترا در ایران بماند و با استادان دانشگاه شریف پایه‌های تحقیقات ریاضی خود را پی‌ریزی کند. پس از او خیلی از المپیادی‌ها به پیروی از او در ایران ماندند و به قوی شدن دکترای داخل خدمت کردند؛ البته ریاضی‌دانان بزرگی هم شدند. او از تحصیلات و تربیت یک ریاضی‌دان محض برخوردار بود، ولی به مسائل کاربردی علاقه داشت. یک‌بار با هم شمردیم و او در ۱۰ شاخه از ریاضیات کاربردی کار کرده بود، که از ریاضیات نفت شروع می‌شد و به ریاضیات زیستی می‌رسید. در این مسیر چندین جوان محقق هم تربیت کرد. چندین شرکت دانش‌بنیان را بنیان‌گذاری کرد که در برخی از آن‌ها هنوز هم عضو هیئت مدیره یا حتی رئیس هیئت مدیره است.

به این بهانه بود که تجربیات اقتصادی قابل توجهی به دست آورد. البته ارتباط او با اقتصاد به سبب شغل پدرش بود که با اقتصاد سروکار داشت. در نهایت چند سالی به‌عنوان معاون مالی و اداری دانشگاه صنعتی شریف نیز خدمت کرد.

بعد از سه سال که مسئولیت «کمیته المپیاد ریاضی ایران» را داشتیم، این مسئولیت را به او تحویل دادم. او نیز سه سال در این مسئولیت خدمت کرد. در دوران مسئولیت او بهترین نتیجه ایران رتبه پنجم در المپیاد جهانی ریاضیات در اسپانیا بود. او بر بسیاری از دانشجویان المپیادی تأثیر مستقیم و عمیق گذاشت. فعالیت در کشورش را به همه چیز ترجیح می‌داد و دوست داشت در ایران خدمت کند.

ثروت موجب قدرت است و دانش موجب شهرت. اخلاق موجب محبوبیت است، اما خدمت نتیجه‌اش ابدیت است.

او در شاخه سامانه‌های (سیستم‌های) دینامیکی تخصص داشت و تحت تأثیر دکتر شهشهانی به سامانه‌های دینامیکی کشیده شده بود، اما مانند دکتر شهشهانی، به کاربرد سامانه‌های دینامیکی در زیست‌شناسی علاقه‌مند شد. تحقیقات او در ریاضیات زیستی به دینامیک سلول‌های عصبی مربوط می‌شوند. زیر نظر دکتر عبدالحسین عباسیان که او هم شخصیت تأثیرگذاری مانند دکتر شهشهانی است، گروهی از محققان ایرانی در زمینه شبکه‌های عصبی تحقیق می‌کنند. این را می‌گوییم چون تحقیقات گروهی، بسیار سخت در ایران شکل گرفته‌اند. در ریاضیات محض فقط در سه شاخه «ترکیبیات»، «جبر جابه‌جایی» و «منطق فازی» تحقیقات گروهی انجام می‌شوند که در آن ریاضی‌دانان ایرانی از کارهای یکدیگر مطلع هستند.

او در سال ۱۳۷۹، دکترای خود را در موضوع «سیستم‌های دینامیکی» از دانشکده علوم ریاضی دانشگاه صنعتی شریف دریافت کرد. پس از فارغ‌التحصیلی برای تحصیل دوره پسادکتر در «مرکز تحقیقات بین‌المللی فیزیک نظری (تئوریک) و ریاضیات» در «تریسته» ایتالیا که امروز با نام «مؤسسه عبدالسلام» مشهور است، به آن کشور رفت. اما پس از چند ماهی این دوره را نیمه تمام رها کرد و به ایران بازگشت. مدتی در «مؤسسه تحقیقات عالی زنجان» مشغول به کار بود و سپس به دانشگاه صنعتی شریف پیوست. او از مؤسسان شرکت‌های «عطار» و «شمارا» و چندین شرکت دانش‌بنیان دیگر است و اکنون ریاست «هیئت مدیره شرکت سیلیکون آراز» را بر عهده دارد. در دوران ریاست دکتر روستا آزاد در دانشگاه صنعتی شریف، معاونت مالی و اداری دانشگاه را به عهده داشت. تا کنون چند تن از دانشجویان دکترای دانشگاه صنعتی شریف تحت نظر او در رشته «ریاضیات زیستی» فارغ‌التحصیل شده‌اند و به دریافت درجه دکترای نائل آمده‌اند.

مسئله: چند مربع روی دستگاه مختصات می‌توان در نظر گرفت که یک رأس آن نقطه $A \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix}$ باشد و حداقل یکی از محورهای مختصات محور تقارن آن باشد؟ پاسخ کدام گزینه است؟

۶.۵ ۵.۴ ۴.۳ ۳.۲ ۲.۱

برای مشاهده پاسخ، رمزین را پوش کنید.

برای آشنایی با شخصیت شماره قبل رمزین را پوش کنید.

